

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— kr.
Félévre 5.— .
Negyedévre 2.50 .
Egy hónapra 1.— .
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kladóhivatal:

Főpiac, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petít
sorokint 5 krajval
számítanak.

A betegápolás ügye.

Debreczen, május 31.

(—é—) Minden feltűnés nélkül és zajtalanul úgy szólván észre-
véltlenül kerül tárgyalás alá a
betegápolás költségeiről szóló tör-
vényjavaslat, pedig a gyakorlati
élet szempontjából ez a reform
bár csak átmeneti és ideiglenes
jellegű, mégis nagy jelentőséggel
bir. A végleges rendezés e tekintet-
ben természetesen csak a közigaz-
gatás államosításának keretében
és ahhoz illesztve lesz foganato-
sítható. De addig is sürgős szükség
van arra, hogy a jelenleg érvény-
ben levő 1875. évi III. t.-cikk
mellett kifejlődött és fennálló
anomaliáknak végük vessenek.

A mondott törvényezik az
egy szegény községekre nézve
elviselhetetlen betegápolási terhet
bizonyos mértékig ugyan arányo-
sította a megyék között a megyei
betegápolási alapok intézményé-
nek szervezése által, de viszont az
egyenlőtlenség beállott a megyék
között. Mig éppen a leggazdagabb
megyékben a legalacsonyabb a
betegápolási pótdadó, addig a leg-
szegényebb megyéket a legmagas-
sabb adó terhe nyomja. A most

benyújtott javaslatnak célja eze-
ket az egyenlőtlenségeket meg-
szüntetni. Ennek elérése végett a
megyei betegápolási alapok helyé-
be egy országos betegápolási
alapot rendszeresít a javaslat,
amely természetesen nem a megyei
pótdadókból, hanem egy országos
általános betegápolási pótdából
nyerendi táplálékát.

Az egyenlősítés és arányosi-
tás folytán beálló legnyomatéko-
sabb változás az lesz, hogy a
városok is, amelyek után és helyett
eddig a községek és a megyék
fizették a pótdadót, viselni fogják
e tehernek rájuk eső részét, ami
annál is inkább méltányos, mert
a kórházba kerülő munkások tul-
nyomó része a városokban tölt-
vén el munkabíró éveit, azoknak
válik egyuttal hasznára is kiadá-
sai által.

A városoknak részvétele és a
pótdadó egységesítése azt az üdvös
és hasznos eredményt is előfogja
idézni, hogy a betegápolási alap
az eddigiéknél jóval magasabb
összeget fog megütni.

A városok új teherviselését
kifogásolni nem lehet, mert az
alapjában véve csak egy méltány-
talan teheráthárítás megszüntetése.

Amennyiben pedig az új törvény
tehernövekedéssel jár, az sem
gáncsolható, mert azoknak a ter-
hét növeli, akik jobban megbirják.

A javaslat tehát addig is,
helyes és célszerű ideiglenes
intézkedéseket léptet életbe, amig
Perczel Dezső belügyminiszternek
nagyfontosságú kijelentése szerint
az 1902-ik év január 1-én életbe
léptetendő közigazgatási reform, a
végleges rendezést e téren is meg-
valósítja.

A debreczeni dalárda Kon- stantinápolyban.

— Saját tudósítónktól. —

Konstantinápoly, május 25.

A debreczeni dalárda hétfőn dél óta
időzik a török fővárosban, ahol a szultán
különös jóakaratából megnézett oly dol-
gokat, amelyeket mások alig, vagy soha-
sem láthatnak meg. Így bejutottak az
Aga Sofia mecsetbe, a török régiségi mu-
zeumba, a török kincstárba és a Bosbo-
ruson Dolma-Bagtse és Beyrerbey császári
palotába. A debreczeni dalárda mindenütt
rendkívül szívélyes fogadtatásra talált és
feltűnést keltett a karakterisztikus jellege
folytán az egész városban. Diszkrét visel-
kedése pedig rokonszenvet keltett.

Ma délelőtt Skutariban voltak, ez a
legtörökobb városrészt. Itt az angol teme-
tőben megkoszorúzták Guyon sirját és

TÁRCZA.

Akáczvirág.

Irta: Bársony István.

Akáczvirág, fehérvirág; te cukor-
tenger, piros pünkösdi havas pompája te!
Te fehérsugárból szőtt ragyogás, te
szárnyon szálló illat!

Te szüzek álma, te napfényből lett
harmat, te angyalarezről ellopott mo-
solygás!

Fájó szerelem vigasztalása, te!

Te bársonypuha habja a tavasznak,
amelyből bornát szeretne göngyölni ma-
gának a boldog szerelem!

Akáczvirág, fehérvirág, te csupa méz,
csupa vágy!

Te fűrtös fűzérbe gyűjtött csókosó!

Nem a tavasz illetne meg téged. Ha
a nyár vihara lesodraná az alpesek havát
s a milliárd csillogó helyből alabás-
tromgyöngy válnék idelent: az hasonli-
tana legjobban tehozzád.

Nem a hideg, szegény föld való te-
metődnek, ha elér a hervadás. A magas
égen volna a helyed, hadd usznál ott
örökké fölöttünk, bárányfelhővé tömör-
lölve.

Örök tavasz szeretnék lenni, hogy
magamhoz kösselek.

Hogyha gyémánt volnál, én lennék
a bánya, amely titokban őriz keble mé-
lyében.

Ha teveled büntetnék a bünt, akác-
virág: a legbűnösebb én lennék akkor a
nagy világon.

Hadd lennék veled összeforva, élve-
halva. Mert egyre utánad vágyom, szép
akáczvirágom!...

Ó, nemesak ennyit, százsorta ilyen
dieshimmuszát a rajongásnak érdemelné
az a másik hófehér virág, amelyekre most
újra gondolok az akácnyílás ez illattal
terhes korszakában.

Egy asszony volt az, egy csudálatos
asszony. Nem földi lény, de azért folyvást
keresem idelent és reszketek, ha úgy tet-
szik, mintha hasonlítana hozzá valaki.

Álmodtam azt az asszonyt egyszer.
egy virágzó akácfa-erdőben.

Meleg tavaszi délután volt s a lan-
gyos szellők majd hogy bele nem fojtot-
tak az akác-illatba. Ha jázmin lett volna
annyi, soha többet fel nem ébredek, azt
hiszem. A jázmin megölt volna. De az
akác olyan, mint a harmat: üdit. Néztem
a fehér hullámokat, amelyek fölöttem
lendültek előre meg vissza s elkáprázott
a szemem. Mintha édes felhők borultak
volna rám s azoknak a párázatát szittam
volna be minden lélekzettel.

Tudtam, hogy mindjárt elnyom az
álom s boldogan vártam, hogy ne tudjak
semmit a prózai világról.

Lassankint úgy volt, mintha a világ
visszatért volna a történelem előtti időkbe.
Mintha kivülem senki sem élt volna.
Rengeteg területen nem volt körülöttem
semmi mozgás. Csak amit az óriás akác-
fák lombján észlelhettem. Azok az aká-
czok felnyultak az égig s virágaik ember-

hosszaságban csüngtek le a sűrű zöld
galyakról.

Az az érzésem volt, mintha a para-
dicsomban lennék.

A nagy egyedüllét mégis rosszul
esett. Kivántam valakit s szorongó szív-
vel vártam, hogy mi lesz velem.

Egyszer csak egy olyan nagy, gyö-
nyörű akáczvirág leválik a magasból s
el kezd libegve hullani felém. Amint
odadólt mellém a pázsitra, akkor láttam,
hogy minden virágnál gyönyörűbb virág
az. Egy fehér üde asszony, ragyogó, de
kissé bánatos arcu, mint a szomoruan
csüngő akáczvirág.

Valami mintha sugta volna: az-az,
Akáczvirág!

Nagyot dobbant a szívem, amikor
megkérdeztem tőle: ugy-e, a te neved
Akáczvirág?

Tiszta és ártatlan volt az arcza, mint
egy szende szüzé. De a szemében volt
valami, amitől elborult a lelkem. Mélység,
aminek a fenekére nem bírtam belátni. S
mindjárt érezni kezdtem, hogy fáj a nézése.

Olyan volt a szívem, mintha puska-
por lett volna. A sok illat mégis csak
izgatott. Akáczvirág szebb és rejtelle-
sebb volt minden asszonynál, s mire har-
madszor rám tekintett, — már belesze-
rettem.

Még a kis ujjamon is kimondhatat-
lan gyönyör nyilalt végig. Megfogtam az
Akáczvirág kezét s szelíd könyörgő te-
kintettel huztam magam felé...

— Akáczvirág én szeretlek téged,
szeress te engem, édes! — mondtam el-
szántan s félig-meddig önkívületben.

elénekelték hazafias dalukat. Majd engedelmel emlékül cziprus ágakat vittek magukkal. Korábban Konstantinápolyban II. Rákóczy Ferencz és Beresényi sirját szintén megkoszorúzták. Délután a szultán a nagykövetség útján értesítette a dalárdát, hogy a hangverseny pénteken lesz a selamlik után. Gróf Széchenyi pasa altábornagy ma látogatásával tisztelte meg a dalárdát, melynek vezetősége korábban tisztelgett nála. Este pedig a gróf megjelent Engel Gyula hazánk fia vendégszerető házában, ahol a dalárda tiszteletére estély volt melyen a konstantinápolyi magyarok elitje és olasz kolónia néhány tekintélyes tagja jelent meg. Széchenyi gróf pasa remek tószóban felköszöntötte a dalárdát. A magyar és a török színek közötti alegorikus hasonlatokban fejezte ki az együttérzést. Majd Donizetti beszélt, az olasz kolónia elnöke, a hasonnevű híres művész fia. — Felköszöntötte szép szavakban a dalárdát. Márk Endre a dalárda elnöke Széchenyi pasát és Engel Gyulát és nejét éltette. Széchenyi gróf eljátszotta néhány szerzeményét, azután a dalárda énekelt, majd Székács Gyula Szegedről ideszakadt zongoraművész játszotta saját népdalszerzeményeit.

Calice osztrák magyar nagykövethél szintén tisztelgett a dalárda küldöttségére. Az osztrák-magyar nagykövet csütörtökön lakomát ad, melyre meghivattak: Márk Endre, Ujlaki Antal, Bruckner Ernő dr., Nagy Lajos dr., Mácsay Sándor, Krasznay Ferencz, Tóth Béla.

Lakoma az osztrák magyar nagykövethél.

Konstantinápoly, május 26.

Csütörtökön, azaz ma este Calice b. osztrák és magyar nagykövet azon megtiszteltetésében részesítette a debreczeni dalárdát, hogy nyolcz tagját meghívta lakomára a saját palotájába, ahol előkelő társaság volt együtt.

Calice bárónő mellett a ki szeretet méltóságával elragadta a társaságot Márk

Endre, a tiszáninneri ev. ref. egyház ügyésze, a debreczeni dalárda elnöke foglalt helyet, a kiválóan szívélyes modoru nagykövet mellett pedig Ujlaki Antal hírlapíró, lapunk tudósítója ült.

A lakomán résztvettek a debreczeniek közül: Krasznay Ferencz, dr. Nagy Lajos, dr. Magos György, Tóth Béla és Mácsay Sándor.

A konstantinápolyi magyarok közül Szechenyi gróf pasa, altábornagy és Engel Gyula hívtak meg, továbbá Kvassay, a konzulátusi törvényszék elnöke, Jankó Miklós, volt smirnai főkonzul, Alexi miniszteri tanácsos, Steiger alkonzul; továbbá az osztrák és magyar hadi gőzös parancsnoka, a kinek a furcsa nevét nem tudtam megzvezni.

A társalgás magyarul, németül és francziául folyt. Mikor Ujlaki hírlapíró mentegetőzött, hogy a debreczeni nehezen bírkózik meg az idegen nyelvvel Calice báró nagyfóntosságu nyilatkozott tette.

— Nem érzik szükségét az idegen nyelvnek.

— Nem, kegyelmes uram, mi igen tiszteljük egy a németet, mint a francziát, de a magunk nyelvén akarunk boldogulni.

Calice báró erre általános figyelem között ezt válaszolta Ujlakinak:

— Igen örülök, hogy ezt hallom. A magyar ember önértetére vall, hogy a saját nyelvvel már teljesen boldogul. Nem baj az, hogy a magyar nehezen tanulja az idegen nyelvet, legalább annál inkább megőrzi nemzetiségét és annál kevésbé olvad be az idegen elembe. Magyar nyelven is megszerezhető a műveltség összes feltétele. Sőt azon emberek, akik csak egy nyelvet bírnak néha alaposabbak, mint az ugynevezett Mezofantiak.

A debreczeniek könnyebbülten lélekzettek föl, mivel ők a zengzetes drága magyar nyelven kívül a világ összes nyelvvel hadi lábón állanak.

A debreczeniek a gomblyukban nemzeti színü jelvényt viseltek. Calice báró nagykövet néhány udvarias szóval néme-

tül felköszöntötte a dalárdát. Márk Endre frenetikus hangon és megnyerő modorban felköszöntötte Calice báró nagykövetet és Calice báró erre így felelt:

— Mily szépen cseng a magyar szó. Egy évig tanultam magyarul, mert carrierem is egy magyarnak Andrásynak köszönhetem. De a magyar nyelvvel nem boldogultam.

Majd fölemelkedett a báró és igen kedves modorban felköszöntötte Márk Endrét és az otthon levő nejét Márk Endréné uruót. Erre az egész társaság felállt. A nagykövet kezeztintott Márk Endrével. Vacsora után cerele volt. Calice báró örömmel vette tódomásul, hogy az alföldi városok fejlődnek. Igen szívesen beszélt magyarországi tartózkodásukról. A társaság nyolcz órától fél 11 óráig volt együtt. Tudakozódott élénken Debreczen viszonyairól is.

A Selamlik ünnep.

Konstantinápoly, május 27.

A mai Selamlik ünnep főhősei a debreczeniek voltak. Hagyományos és nagy jelentőségű ünnep ez a töröknél. Minden esetben pénteken tartják meg, a török vasárnapon. A szultán, akár a római pápa, folyton a Yildisz kioszkban tartózkodik és e napon mutatkozik a népnek azon a kis uton, amely a palota kapujától a Hamidie moséig vezet. Ezt a mosét a mostani szultán Ab dul Hamid építtette. Nemcsak egyházi ünnep ez, hanem politikai jelentőségű is, mert a templomban az imádkozáson kívül nagyfóntosságu államügyeket is elvégez a szultán. E mosékba gyaur nem teheti a lábát, de a többibe elmehet. De ha ide nem is léphet be a gyaur, végignézheti a Selamlik ünnepi menet festői fölvonulását, mely az ő gazdag színpompájában igazán megragadó látványosság. Már az istenítisztelet előtt néhány órával nagy sürgés forgás a Yildiszben. A helyőrség nyolcz ezrede különböző egyenru-

Remegett a hangom s perzsel a nézésem; Akáczirág olyan volt, mint a harmat s szinte belebágyadt.

Csöppet sem hasonlított a többi aszszonyhoz. El sem pirult, szemét le sem sötötte, de azért látszott rajta valami féléssel vegyes vágy. Szemében. Sötét árnyék jelent meg, aztán eltűnt megint, mint amikor a tengerek mélyéről titkos hullámverés dobja felszínre egy elsülyedt hajó roncsait.

Már nem volt más vágyam, csak az, hogy Akáczirág szerelmét megnyerjem. Már rabja voltam ez eszem közepéig, s kívánta volna, megtudtam volna halni érte. Amit bolond érzésem sugott, azt mind elmondtam neki.

— Akáczirág, én nem mozdulok mellőled soha többet. Én a tiéd vagyok egész életemre. Szép vagy s ajkodon van a világ édessége. Szemedből az epe-dés harmatát, ő hadd oszlassam én el!... Akáczirág, hallgassd meg szerelmes szavamát! Ne fordítsd el rólam a szemedet, érezd hogy ég a vágyam; tanulj meg: ölelni! A pokol tüzéből szedem ki neked a mennyek üdvösségét. Akáczirág! Ha egyszer összetapad az ajkunk, örökös szomjusággá válik az életünk. Legfeljebb megszakad a szívünk, neband azt szép virágom!

Akáczirág mosolygott s eltűnődött. Megint ott láttam a szemében azt a borzasztó árnyéket. Most mintha egy sziklafal meredeken suhant volna le valahová, ahova sohasem sűt le a nap.

— Itt maradunk a Paradicsomban, Akáczirág, kezdtem újra a sürgető esdeklést. Végig-álmodjuk életünket. Mámoros lelkünknek szárnyra nő majd, a

melylyel az égig repülünk fel. Fehér felhőhidakon lépegetünk s az alkonyat pirjában rózsásra festett bárkává válik alattunk az égi pára, meglásd!

Már elvesztettem józanságomat. Már odaigértem volna neki a csillagos eget is. S ő csak mosolygott, szelíden, megadással.

Sugva, nyögve, kétségbeesve és reménykedve ismételtam aztán! „édes! édes!”

Hangom zenejét jobban megértette, mint minden igéretet.

Hozzám hajolt, karomba dőlt. És én, először, megcsókoltam.

Az isten mellettem volt és visszaparancsolta kiszakadni készülő lelkemet. Akáczirág behunyta a szemét s ami édesség volt benne, azt mind az utolsó csöppig nekem adta.

Annyi volt a gyönyör, hogy egy kis időre bele bolondultam.

De azért fátyolos, tétova tekintetem mégis felfedezte a csudálatos, titkos árnyat az asszonyom szemében.

Szinte őjzongni kezdtem; mi ez? mi ez? Körülöleltem Akáczirágot, mintha láthatatlan rémektől akarnám védeni. Szótlanul túrt mindent. S most az a borzasztó gyanum támadt, hogy igazán csak türi szerelmemet.

Nem birtam félelmemmel: úgy volt, mintha elakarta volna venni tőlem valaki a nőmet. Meg sem gondoltam, hogy iszen csak ketten vagyunk itt és az egész Paradicsomban nincs kívülünk ember. Jajgatva kiáltottam: Akáczirág, mondd, meg tudnál csalni engem?!

Ó, azt nem lehet elfeledni, ahogy abban a perczen nézett.

Nem értette. Nem is sejtette, minő értelme van kérésemnek; de egész lényé egy pillanat alatt megtelt kíváncsisággal. Láttam abból, ahogyan kiegyenesedett, ahogyan a karját megemelte, mintha titkos szárnyai lettek volna s most nyomban el akarna szállni, megkeresni, hogy merre van az a „csalni”! milyen is az a „csalni”.

Talán ostobaságot cselekedtem? Meg kell neki inkább magyaráznom, hogy titkon ne tőprengjen.

— Azt kérde, Akáczirág, — szóltam remegve a felindulástól, hogy ha egy másik férfi szeretne téged, mit csinálnál?

— Még egyszer olyan szép lett. Kipirult és csillogott a szeme. Eleresztette karomat és így szólt: „egy másik férfi?... hol van?...”

És ettől az átkos percztől fogva mindennap megkérdezte. Láttam, hogy szótlanul figyelmesen kutat a bokrok közt; észrevettem, hogy hallgatózik s izgatottan siet minden új hang felé.

A „másik férfié” volt minden gondolata. Azt kereste, arra volt kíváncsi, arra vágyott.

Néha majd összetörttem, úgy öleltem. Vadul csókoltam, nem törődve azzal sem, ha szenved. Hagyta, visszaesólt. De a szájának minden mozdulatából ezt a kérdést kellett kiéreznem: hol a másik férfi mondd nekem, milyen ő?

Napjában százszor is rajta kaptam, hogy elmerengtet. Elfojtott dühvel, vérző szívvel találgattam, amit már ugy is tudtam, hogy hova gondol, mi foglalja el, mit rejt előlem. És hogyha elaludt, a hold fénye mellett virrasztottam, hozzá

házatban és más-más ruházatban fölvo-
nui gyalog és lovon.

Délben, amikor török idősámitás
szerint pont hatóra van, a müezim fehér
turbános feje feltünik a karsu minaret
erkélyénél messzeható hangon, fanatizmus-
sal hívja imára a hívőket. A katonák
fölvonulása megragadóan érdekes látvá-
nyosság a nyugoti embernek. Különös
érdekes a zuáv a bönadrágban, mellény-
szerű ujjasban, amikor erős léptekkel
halad a kamásliban, vállán a hoszu puska
szuronya csillog-villog a napfényben. Fe-
jén a piros fez háromszorosan zöld te-
kereséssel van körülcavarva. Szálas le-
gények ezek. Lépteik sulya alatt reng
a föld.

Különösen festői látvány az Értog-
rul, a fehér lovasok dzsidás ezrede. Vál-
las, erős emberek, herkulesien domboru
mellel. Piros hajtókás, kék egyenruháza-
tuk fölött pompásan fest a fehér tetejű
sipka. A lovasságnak is van zenekara és
dobosa. A zenekar tagjai, akkor is, mikor
más zenekar huzza, fölemelve, előre
nyujtva tartják a hangszert. A gyeplőt el-
ereszti, de azért a ló meg egyenes irány-
ban, kormányzás nélkül is. A török in-
dulón kívül sok bécsi indulót játszanak.
A többi ezrednek is más-más az egyen-
ruhája. Minden század után két-három
ember vizet visz, ha valamelyik katona
szomjas kilép a sorból és iszik. Póz nincs
köztük. Igen természetesen viselkednek.

A debreczeni dalárda a szultán ke-
gyességéből emelvényről nézte végig a
Selamlikot. Az emelvényen ott volt köz-
tünk Széchenyi pasais a családjával. Szem-
ben a palota emeleti ablakaiból Ferdinánd
fejedelem, aki pár nap óta időzik itt a
feleségével, Calice báró osztrák-magyar
nagykövet a nejével és még néhány előkelő
ur, nézték érdeklődéssel a debreczenieket.
Az osztrák-magyar nagykövet barátságos-
an integetett a dalárdának.

A Selamlik menetét a miniszterek
nyitották meg, akik tábornoki egyenruhá-
ban haladtak az ut két oldalán, egyenkint.

Olyik mellén sok drága csillogó érdemjel
volt, hogy szinte roskadozni látszott a
sulyától. Következtek a pasák. Szintén
tábornoki egyenruhában. Ezek is egyen-
kint haladtak. Bevonultak a mecses ud-
varára. Majd remek hintók gördültek el,
apró hercegekkel. Minden kis herceg
külön hintón ült, igen komolyan, katonai
egyenruhában. Mindenikkel szemben ült
a nevelője. A kerekek mellett kicsi apródok
haladtak, diszben.

Tíz hintó hozta a háremet. A negyed-
részen lefüggönyözött hintó ablakán lefá-
tyolozott hölgy pihent a kék selyem ülés-
en. Az átlátszó fehér párnák látni
engedték a bájos vonásokat és a mély
tüzű szemeket. A debreczeniek, a nyugot
fiai közt, élénk mozgás volt észlelhető,
mikor Kelet csodaszép leányai elvonultak
elöttük. Egyik-másik kocsiban lehullott a
fátyol és búbajos arc tündöklött elő,
delejes hatást gyakorolva a debreczeniekre,
akik mintegy megbabonázva néztek a
tüneményes jelenség után. Minden hintó
mögött csillogó keleti ruházatban egy egy
arab vagy néger szolga. A lovak
előtt három néger szolga. A vezető szolga a
gyomrán keresztbefont karokkal lépked
és ugyancsak fohászos képpel hallgatta
a müezzin kenetteljes hívó szavát.

Jött a padisah.

A négy lovas hintót az udvari tisz-
tek környezték. A padisah ötvenhat éves.
Halvány arcát fekete szakál környezi.
Rendkívül komolyan ül kissé előre dőlve
s törökösen köszönt. Szemben vele
legbenfentesebb embere Gáhazi Ozman
pasa, a plevnai hős, a császári ház minisz-
tere ül. Ozman rokona is a szultánnak,
mert két fia szultánányokat kapott fele-
ségül. Ozman délezegtartású öreg katona.
Haja, szakála őszbecsavarodott, de békés
ábrázatu. Látszik, hogy szeretet lakozik a
szívében és csakugyan meleg szívé em-
bernek mondják.

A katonaság, amint elvonult a padisah
kocsija, háromszor egymásután kiáltotta
„Csokjasah padisah“. Képzeltető, milyen

hangvihar volt, mikor nyolez ezred kiál-
totta dörgő hangon Csokjasah padisah!

A mosébe vonult ezután a padisah,
kit az udvaron összegyűlt előkelőségek
mély hajlással üdvözöltek. A szultán igen
leereszkedően viszonzta az üdvözléseket.
Félóráig volt a mosében. A háremhölgyek
ez alatt a mosé előtt a hintóban ültek,
melyeknek lovait ez időre kifogták. A
hölgyek nem ültek, mozdulatlanul álltak,
mint a szobrok, hanem a feketékkel dis-
kuráltak elég élénken. Némelyik nevet-
gélt is, jelöl, hogy ő nem érzi rabságát,
hanem neki, úgy szép a világ, ahogy azt
ő éli át. Imádság után a padisah kijött.
Az urak ismét meghajoltak háromszor. A
padisah most egy másik kocsiba könnyű
foetonba ült. Mindkét ló magyar faj. A pa-
disah saját kezével hajtotta a kocsit
miután előbb elvonultak előtte a katonák.
Mikor a padisah visszahajította a kocsit,
gyalog utána futottak a miniszterek és a
méltóságok. Ez egy kissé fáradságos do-
log lehet még akkor is, ha az ember nem
miniszter.

A hangverseny.

Ezután Emin bey a szultán nevében
igen szép szavakban üdvözölte a debre-
czeni dalárdát, örömet fejezve ki, hogy
eljöttek ide hangversenyezni. Közreműkö-
désüket köszönettel fogadja és kívánja,
hogy a török ég alatt érezzék magukat
otthonosan.

Márk Endre válaszolt igen tapinta-
tosan, mire a dalárda éljenezte Emin beyt.
Most frissítőket hordtak föl, ezután a
debreczeniek bevonultak a Yldisz kioszk
udvarára s kiállítás területére, mely tömve
volt közönséggel. A dalárda elénekelt
Abdul Hamid szultán indulóját, Nedjib
pasától. Az indulót férfikarra Mácsay irta
át. Török szöveggel énekelték. A dalárdát
zajosan tapsolták.

Ezután izes uzsonnát hordtak fel.

Most ismét Ibrahim bey, a szultán
második fordítója jelentette ki, hogy ő

hajolva hallgatóztam: nem sutog-e ma-
gában? nem árul-e el rejtelmes titkokat;
nincs-e olyan vonás az arcán, ami én-
nekem új, s ami azt mutatná, hogy csalfa
és tettető az én tündér-feleségem.

Nem volt az földi szenvedés. A
belső gyötrelmek egészen megtörtek. Mit
bántam én már, hogy gyáva s férfiatlan,
amit teszek? Leborultam eléje s össze-
tett kézzel kértem: Akácvirág, szánj
meg! lásd, teljesen a bolondod vagyok;
nem szerethet így téged többet senki;
itt látsz folyvást magad mellett s érezned
kell, hogy lázas szememet le nem ve-
szem rólad; úgy is elmarnék a közeled-
ből minden férfit s ha nem tudsz re-
megni a boldogságtól, — reszketned
kellene a borzalomtól, arra a gondolatra,
hogy mi vár rád, ha megcsalsz!

Nyugodtan hallgatott. Kinevetett.
De hisz' nem csallak meg, mondta bigy-
gyesztve az ajkát.

Le voltam fegyverezve. Kivel is csal-
hatott volna meg itt, ahol én voltam az
egyetlen egy férfit?

Pedig mégis úgy volt, hogy a másik-
kal törődött. És én bele örültem abba,
hogy azt vajon milyennek képzelem. Ó,
mint irigyeltem a képzelt vetélytársat!
Hányszor szerettem volna eltűnni s más
külsővel térni vissza: hadd láttam volna,
hogyan fogad, ha bennem azt a másik
férfit sejt!

De nem volt erőm, hogy csak egy
pillanatig is elmozduljak tőle. Hiába
imádkoztam, az Isten már elhagyott.
Hátha segít az ördög? Őt hívtam segít-
ségül, hogy megtudjam a valót.

*

Busan tündöttem egy nagy akácza-
fa alatt s alig tíz lépésnyire tőlem egy tisz-
táson játszott Akácvirág. Egyszer csak
látom, hogy összerenzen s mozdulatlanul
marad. Lassan fordítja tekintetét felém.
Gyorsan hajtottam le fejemet a före s
úgy tettem, mintha elszunnyadtam volna.

Nem bízott meg bennem, oda som-
polygott hozzám egészen s hallgatózott.
Hallottam, hogyan zihál a keble; valóság-
os kis illatos viharok lengették meg
leheletétől körültem a füvet.

Ó, hogy szerettem volna felugrani s
agyonszorítani!

E percében, jól tudom, mind a ketten
nagyon közel voltunk a halálhoz.

Atkoztam magamban, pedig azt sem
tudhattam, hogy mi a terve. Arra gon-
doltam, hogy talán meg szeretne szökni.
Bár sohase született volna!

Bár csak maradtál volna meg vi-
rágnak!

Hadd látnálak fehéren, ragyogón,
ártatlanul a testvéreid között.

Miaiatl mindezt elgondoltam, Akác-
virág elsurrant a gaz közt. Felugrottam s
nyomon követtem, nagyon óvatosan.

Az akáczerdő sarkán egy férfi állt.
Egy pillanatig kővé meredtem, aztán
elszántan indultam neki, hogy megölöm
azt a másikat.

De egy másodperczig tartó villanás
suhant végig a férfi arcán s én — rá-
ösmertem Lucziferre.

Ah, ez az én barátom!
Hisz' ezt hívtam, ennek könyörög-
tem, hogy bizonyoságot szerezzen nekem.
Dühöm lecsillapult, de aggodalmam
tízszere oly nagyra nőtt. Ime, hát mindjárt
kiszül minden. Most rögtön látni fogom,
hogy csal meg engem Akácvirág.

Rogyós térdrel állva, ácsorogtam.
Majd megrepedt a szívem, amikor Akác-
virág elfogadta az én gaz ördögöm karját.
Egymás szemébe nézve indultak el lassan,
a berekbe.

Nem bírtam megmozdulni. Iszonyat-
lat néztem, hogyan udvarol a sátán az én
szép asszonyomnak; hogy csókolja végig
fehér karját s hogyan tartja oda neki
Akácvirág az ajkát.

Bensőmben tomboltam, de hangot
nem tudtam adni. Ugy ordítottam ma-
gamban, mint egy tigris; Luczifer! Luczi-
fer, hagyd abba! elég volt! . . .

Már nem akartam megbizonyosodni.
Már inkább elállottam volna a próbától.

Ó, csak még egyszer magamhoz
ránthassam Akácvirágot; el nem ereszt-
tem soha többet! Gyere Akácvirág,
gyere! ha visszajössz, mindent megbocsás-
tok; — jajgattam végső kétségbeeséssel.

Még egy másodpercz és egészen el-
tűntek volna a szemem elől.

Ekkor felébredtem.
Sehol sem volt Luczifer! sehol sem
volt az én Akácvirágom!

De én egész testemben remegtem s
arczom nedvessége mutatta, hogy álom-
ban keservesen sirtam.

Akácvirág eltűnt, de én tudom,
hogy amit általa átéltem, az sokkal több
lehetett, mint pusztá álom.

Azokat a csókokat nem lehet elfe-
ledni. Azt a gyönyörűséget nem lehet újra
megtalálni. Azt a rettegést, azt a kint ok
nélkül ki nem lehet állni.

S én keresem azóta Akácvirágot
folyvást, a Paradicsomon kívül; és meg-
rettenek, ha valakit látok, aki hasonlít ő
hozá.

felsége igen köszöni a debreczeni dalárda szíves figyelmét és a magyarokat mindenkor nagyon szívesen látja székvárosában.

A kitüntetések.

Majd Damadi Achmed szultán veje kitüntetések osztozott ki. A debreczeniek mindenike ezüst művészermet kapott, Nyolczan pedig érdemrendhez jutottak, mely ismét nagyszerű bizonyosága, annak az őszinte jó hajlandóságnak, baráti érzésnek melylyel a szultán és török nép, a magyar iránt éreznek.

Márk Endre a dalárda elnöke a harmadosztályu *Ozmánia* rendet, **Magoss György dr.** és **Nagy Lajos dr.** a harmadosztályu *Medsise* rendet, **Mácsay Sándor**, **Krasznay Ferencz**, **Tóth Béla**, **Ujlaki Antal** és **Engel Gyula** a IV. osztályu *Ozmánia* rendet kapták.

Az *Osmanje-rendjelt* Abd ul Asis szultán trónraléptekor 1861-ben alapította az államnak tett fontos szolgálatok jutalmazása czéljából. Az érdemjel hatszögü arany, zöldre emaillozott csillagból áll, melynek hegyes végében ezüst és brillánt sugarak láthatók. Vörös, fényezett, zöld foglalatu középpajzsában ezen török szavak olvashatók: „A kiválasztott isten kegyelméből urunk Abd ul Hasis khán, az ozmán birodalom uralkodója, különös érdem jelél”; hátsó felén van a három első osztályu érdemjelen aranyból, a negyediken ezüsből a birodalmi czimer. Az érdemjel csillagos félholdon és zöld, vörös szegélyü szalagon függ. A harmadik osztály az inggallérról lecsüngve, a negyedik osztály pedig gomblyukban viselendő.

A *Medsidié-rendjel*, Abdul Medsid alapította 185-ben a császári kormányznak tett szolgálatok jutalmazására. Az öt osztályból álló rendjel külső kiállítás a következő: a nap hét ezüstsugárral, ezek között a félhold és a császári czimer, a középső pajzsban a szultán neve és ezen szavak foglalattak: „Buzgalom, alázatosság, hűség.” — Szalagja piros, zöld szegélylyel. A harmadik osztály az inggallérról lecsüngve viselendő.

Este az olasz klubban az olasz kolónia javára rendezett hangverseny fényesen sikerült, mely után az egész társaságot frissítővel vendégelték meg. Majd táncz következett s az ifjuság a magyar tánczot is bemutatta.

Ujlaki Antal.

Az önálló vámterületért.

— A gazdasági egyesület választmányi gyűlése. —

Debreczen, május 31.

A gazdasági egyesület e hó 30-án vál. gyűlést tartott a gazdasági tanintézet I. számú tantermében **Váczy János** elnöklete alatt, melyen szép számmal jelentek meg a tagok.

Elnök a megjelenteket üdvözölve a gyűlést megnyitotta, mely után **Rácz Lajos** olvasta fel a hortobágyi lódíjazásról szóló kimerítő jelentését. E jelentést egyhangulag tudomásul vették.

Elnök jelenti, hogy a miniszter 180 forintot küldött az egylethez díjazásul. Ez intézkedés köszönettel tudomásul vétetett. Az egyesületnek van összesen 227 tagja s remélhetőleg szaporodni fog e szám, mert a taggyűjtő iverk még künn vannak. Ezzel összefüggésben az ivtartó urak felkértek a taggyűjtő iverk beadására, még pedig hirlapok útján.

Jelenti továbbá az elnök, hogy a függetlenségi párt elnöksége az önálló vámterület érdekében tartandó népgyűlés czéljából átiratot intézett az egylet elnökségéhez. Hosszu és magvas vitát keltett ez ügy, melyhez hozzászóltak: **Kertész János**, **Király Ferencz**, **Király**

Gyula, **Király József**, **Ábrahám László**, **Kerpely Kálmán**, **Rickl Antal**, ki egyuttal indítványt adott be, mely szerint a gazdasági egyesület pártolja ugyan az önálló vámterületet, tekintettel azonban arra, hogy a gazdasági egyesület, mint testület, politikai dolgokkal nem foglalkozhatik, a tartandó népgyűlésen testületileg részt nem vehet, azonban tagjainak, mint egyéneknek, ottan való megjelenését nem ellenzi.

Az indítvány egyhangu hejyesléssel elfogadtatott s még **Rickl Antal** alelnök tett jelentést a Köztelek cz. lapban megjelent jégkárbiztosításra vonatkozó ügyről, mely után elnök a gyűlést berekesztette.

TÁVIRATOK.

— A Debreczeni Ellenör saját tudósítójától. —

A háboru.

Budapest, május 31. A spanyolok győzelmét mindeztideig nem erősítették meg, de megse czáfolták. A rendkívül megnehezített hírszolgálat oka ennek, bár minden jel arra mutat, hogy az amerikai flottát kemény vereséget szenvedtek a tengeren.

A vonat kerekai alatt.

Balassagyarmat, május 31. A balassagyarmat-párkányánai vonalon B.-Gyarmattól 15 percznyire a tibi órház mellett szerencsétlenség történt, mely különös véletlen folytán emberéletbe nem került **Podmaniczky Béla** b. cs. és kir. kamaras méneskari kapitány és **Fáy főispáni titkár** utóbbi fogatán **Romhányba** akartak látogatába menni. Alig hogy az országutat átszelő sinekre értek, a lovak meglepettek a robogó tehervonattól, mely a lovakat és a kocsit darabokra aprította. **Fáy** kirepült a kocsiból. **Podmaniczkyt** magával hurezolta a kocsival a mozdony nehány méternyire. Mindkettő sérüléseket szenvedett, melyek azonban nem életveszélyesek. Csakis vétkes hanyagság az oka a szerencsétlenségnek, mint hogy az ór azért nem eresztette le a sorompót, mert állítólag krumpli kapálással foglalatalkodott.

NAPI HIREK.

A dalosegylet hazaérkezése.

A debreczeni dalosegylet a ma esti gyorsvonattal érkezik meg messze utjából dicsőséggel, diadalal. Ezen utjából is koszorúval tér haza, mint mindig, midőn a magyar dal szépségét mutatja a külföld előtt. A félhold birodalma kitüntető szivességgel fogadta a mi dalosainkat, kik ott a Boszporosz gyönyörű vidékén elzengtek ama szép dalokat, melyből kiérthető a magyar sziv dobbanása, hazafias, édes érzete a nemzet lelke és gondolata.

Tudtuk mi nagyon jól, hogy a mi dalosaink dicsőséggel térnek vissza messze utjokból. A diadal állandó kísérelője a mi dalosegyletünknek, mely ritkítja párját az egész országban. A csodálatos összhang érzékben és érzésben, kitartásban és fegyelmezetségben, művészi érzésben és a dalosegylet

összességének bármily irányu megnyilatkozásában, a **Márk Endre** mindenre kiterjedő figyelme, szervező képessége és fáradhatlan tevékenysége mind magukban hordják a siker biztonságát.

Mi lapunkban már többször foglalkoztunk a mi dalosegyletünkkel, azzal a szeretettel, melyet diadalai révén nagyon, de nagyon megérdemel. Nem is akarunk tehát több himet varrni arra a zászlóra, melyet az elismerés koszorui már egészen beborítanak. Csak azt kívánjuk, hogy a dalosegylet ezen újabb hódító útja legyen a tovább- és továbbfejlődés emeltyüje s hirdesse az a zászló a magyar dal szépségét, Debreczen sz. kir. város dalt-szerető polgárainak szép lelkiületét és azok lankadatlan buzgóságát, kik mindig koszoruzva hozzák haza azt a lobogót, mely alatt dicsőség, elismerés és diadal teremnek.

S most, midőn hosszú, fárasztó utjokból visszatérnek az Alföld szivébe, legyenek szeretettel üdvözölve. Fáradalmaikat feledtesse el velük a megszerzett diadal és Debreczen sz. kir. város közönségének ama kitüntető fogadtatása, melylyel a hazaérkezettek szivére öleli.

Isten hozta dalosainkat!

Az érkezést tudósítónk a következő táviratban jelzi:

Báziás, május 30.

Dalárda dicsőséggel, egészségben, sok drága emlékekkel eltelve, isten segítségével keddi esti gyorsvonattal hazaérkezik.

A dalosok a polgármesternek.

Simonffy Imre kir. tanácsos, polgármester május 25-iki kelettel és az összes dalosok aláírásával, Konstantinápolyból a következő levelet kapta:

Nsg. kir. tan. Polgármester Ur!

Sohasem feledjük el azt a meleg és rokonszenves érdeklődést, melylyel Nagyságod debreczeni dalegyletünk működését kíséri. Itt a török birodalom székvárosában s az ilyen alkalmakkor szokásos nagymérvü elfoglaltságunk közepette is hálátelt szivvel megemlékezvén arról, — szivélyes üdvözlésünket küldjük Nagyságodnak s ragaszkodásunknak kifejezését.

— Áruba bocsátott orvosi diploma.

Nagyváradnak is van egy olyan kuruzslója, mint a debreczeni **Tápai**. A nagyváradai csodadoktor **Németh Sándor** most újabban azon fáradozik, hogy szanatoriumot állítson fel. Az ottani orvos-gyógy-szeresegylet is foglalkozott e dologgal s a nagyváradai lapok is élénken tárgyalják s legutóbbi számokban ezzel kapcsolatban olyan dologról emlékeznek meg, mely Debreczenben, különösen orvosi körökben általános feltűnést kelt. A lapok azt írják, egy volt debreczeni orvos, dr. **Hegedüs Pál**, ki nemrég költözött el Debreczenből, szövetkezett a kuruzslóval s védpaizsul odaadta diplomáját a csodadoktornak, hogy az szanatoriumot állithasson fel. **Hegedüs**

Pál jellemét ösmerve, debreczeni kollégái, kik között évtizedek óta működött, nem merték, nem akarták ezt hinni Hegedüsről, de oly bizonyítékok támogatják, melyek csak megerősítik a váradi lapok állítását. Tudomásunk van arról, hogy Hegedüs Debreczenből távozva a csoda doktornak volt a vendége és még a múlt héten is nálát tartózkodott. Ott tartózkodásának czélja volt a tárgyalásokat folytatni a szanatorium felállítására tárgyában s a csoda doktorral már meg is kötötték az egyezséget, mely szerint Hegedüs Pál azért, hogy az diplomájának felhasználásával állithassa fel ismét a szanatoriumot, évenként 2000 frtot kap. A biharmegyei orvos és gyógyszerész-egylet ülést tartott dr. Konrád Márk királyi tanácsos elnökele alatt, melyen az orvosi kar tagjai majdnem teljes nagy számban megjelentek. — Az ülés czélja az lett volna hogy megakadályozza a csodadoktor további garázdálkodásait, de miután diplomával állottak szemben, ezt tenni lehetetlen volt. Dr. Berkovits Miklós indítványára kimondták, hogy miután a szanatoriumot egy okleveles orvos fogja kezelni, egyelőre semmit sem tehet, azonban mindenesetre megbotránkozásuknak adnak kifejezést ezen diplomának az orvosi méltósággal össze nem egyeztethető áruba bocsátása fölött. Ha azonban konstatálni fogják, hogy Németh Sándor gyógykezel, a törvényes lépéseket meg fogják ellene tenni.

— **A zenede közgyűlése.** A debreczeni zenedének május hó 30-án d. e. 10 órára egyleti helyiségébe összehívott rendes közgyűlése — a tagok részvéltelensége miatt megtartható nem lévén — a közgyűlés újabb határnapjával június hó 5-nek délelőtti 12 órája oly megjegyzéssel tüzetik ki, hogy az azon megjelenő tagok, számra való tekintet nélkül, jogérvényesen fognak határozni. Tárgysorozat: 1. Az 1896/7 tanévi zárszámadás. 2. Választmányi jelentés. 3. Tisztújítás. Debreczen 1898. május hó 30. Az elnökség.

— **Az unio ünnepe.** Kolozsvárott tegnap ünnepelték meg ötven éves évfordulóját az unionak. Délelőtt istentisztelet volt, utána pedig a városháza nagy termében Bély Ákos gróf főispán nagyszabású beszédet mondott. Utána Albach Géza polgármester emelkedik szólásra. Végül Barták Lajos olvasta fel odáját, délelőtt pedig bankett volt.

— **Vizsgálati rend az ev. ref. felsőbb leányiskolában.** Az ev. ref. felsőbb leányiskolában az 1877—98. iskolai év végén a vizsgálati rendet következőkép állapították meg:

Az elemi leányiskolában június 17-én délelőtt a IV-ik, délután a II-ik, június 18-án délelőtt a III-ik, délután az I-ső osztály vizsgálata.

A felsőbb leányiskolában június 20-án az I-ső osztály, 21-én a II-ik osztály, 22-én a III-ik osztály, 23-án a IV-ik osztály, 24-én az V-ik osztály, 25-én a VI-ik osztály vizsgálata.

Magánvizsgálatok az elemi leányiskolában június hó 20-ikán és 21-ikén, a felsőbb leányiskolában június 25-én írásbeli, 27-én s 28-án szóbeli vizsgálat. A vizsgálatok kezdete délelőtt 9, délután 3 óra. Június 19-ikén délelőtt évszázó ünnep.

— **Debreczeni ifju győzelme.** Pünköszt első napján Budapest és Pápa között a „Kondor” kerékpáregylet által rendezett versenyen Schiller Ferencz debreczeni ifju, I. éves joghallgató ezüst érmet és tiszteletdíjat nyert.

— **Tíz éves találkozás.** Somló Gyula a Magyar Leszámitoló és Pénzváltó Bank hivatalnoka Budapestről a következő felhívás közzétételére kért bennünket: „Felkéretnek azok, akik a debreczeni kereskedelmi akadémiát 1888-ban végezték, hogy 1898. június 22-én Debreczenben, a keres akadémiák disztermében megjelenni sziveskedjenek“.

— **Eljegyzés.** Kölfér István, a debreczeni gazdasági tanintézet s. tanára, eljegyezte Sztojanovics Blanka kisasszonyt Kolozsvárról. — Gubody György honvédladnagy eljegyezte Kubay Alajos, a „Fonciere“ biztosító intézet debreczeni vezérügynökség titkáranak kedves és szép leányát, Margitot.

— **Kitüntetett csendőrmester.** Szép ünnepély színhelye volt tegnap a péterfalai csendőrlaktanya. Göttmann csendőrszázados tegnap tüzte mellére Astilion Simon őrmesternek a koronás ezüst érdemkeresztet, melylyel ő Felsege ezt a derék csendőrmestert hosszú s buzgó szolgálatának előismeréséül tüntette ki. A feltűzésnél jelen voltak a debreczeni csendőrpáncsnoksághoz tartozó járőrök is. Mielőtt Göttmann százados az ezüst érdemkeresztet feltűzte volna Astilion mellére, megható szép szavakat intézett a kitüntetett-hez és a legénységhez, hogy ők is igyekezzenek lelkiismeretes, pontos szolgálatuk által ő Felsege legmagasabb kegyét megnyerni.

— **Gyászolók figyelmébe.** Boczkó Sámuel, Debreczen sz. kir. város főkapitánya, mint az I. foku egészségügyi hatóság feje a következőkre figyelmezteti a város polgárságát. — Tapasztaltatván, hogy a közönség gyakran, elhalt hozzátartozóit még a szabályszerű hullavizsgálat megtörténte előtt felöltözteti, sőt koporsóba is helyezi, a halottkémi vizsgálat pedig felöltözött hullán nem végezhető, — figyelmeztetik a lakosság, valamint a temetkezési egyletek és intézetek, hogy a kerületi halottkém által teljesítendő szabályszerű hullavizsgálat megtörténte előtt a halottakat fel ne öltöztessék, mert ellenesetben nemcsak a hulla levetkőztetése lesz elrendelendő, hanem a rendelet ellen vétők a törvény értelmében büntetetté fognak.

— **A kórház bizottság szombaton d. u.** Körner Adolf tanácsnok elnöklése mellett rövid ülést tartott. A közkórház jövő évi költségvetése lett volna ennek legfőbb tárgya, de most levették a napirendről s egy következő ülésen bírálják el. Ezután folyó ügyeket intéztek el.

— **A bíróság köréből.** Ő Felsege Uzonyi Gézát, a debreczeni kir. ítélőtáblához berendelt bírósági aljegyzőt a nagybeeskereki kir. járásbírósághoz albiróvá nevezte ki. A rokonszenves albiró, kiben a debreczeni társasélet egyik kedves alakját veszté el, jelenleg az ország legfiatalabb albirója.

— **Előléptetés.** A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter Kovaliecky Antal debreczeni főreáliskolai tanárt a VIII. fizetési osztály 3. fokozatába léptette elő.

— **Hermann Ottó Debreczenben.** Lukács Béla, a párisi világiállítás kormánybiztosa értesítette Simonffy Imre kir. tanácsos, polgármestert, hogy a párisi világiállításon egy külön pavillon épül a magyarok ösfoglalkozásának feltüntetésére. Az erre vonatkozó adatok összegyűjtésével Hermann Ottó dr. tudóst bizta meg, ki legközelebb Debreczenbe jön adatgyűjtés végett. A kormánybiztos kéri a város közönségét, hogy támogassa kutatásában a tudós vendéget, mit a polgármester udvarias és meleghangu iratában szivesen megígért.

— **Ankét a belügyminiszteriumban.** A vidéki színészek rendezése ügyében nagy ankét lesz június hó 16-án a belügyminiszteriumban, melyre Perczel Dezső belügyminiszter meghívta Simonffy Imre kir. tanácsos, polgármestert is.

— **Elveszett szivartárca.** Szombat délután a nagyerdei sétányon, a városi villák háta mögött elveszett egy bőr szivartárca, felső részén négy levelű lóhere dísszel s ezüst lapon felirattal. — A megtaláló bő jutalomban részesül, ha szerkesztőségünkben átadja.

— **A dorogi gyilkosság.** Lapunk mult heti egyik számában részletesen megemlékeztünk arról a gyilkosságról, mely a h.-dorogi határban történt. A hajnali órákban véreben, meggyilkolva találták Iszályi János szolgaleányt, A gyilkosságról értesítették a h.-dorogi csendőrt, ki a gyilkosságról táviratilag tett jelentést a debreczeni parancsnokságnak honnan a parancsnokság intézkedésére a csendőrtiszthelyettes a helyszínére ment s megkezdte a nyomozást. Az erélylyel s ügyesen folytatott nyomozás eredményre vezetett, mert a gyilkost elfogták Molnár György gazda személyében, kinél a meggyilkolt egy év előtt volt szolgálta. A gyilkos bevallotta, hogy ő ölte meg Iszályit s okul bosszút hoz fel, amiért az, mikor nála lakott, eltörte egy tehenének a lábát. A gyilkost beszállították a debreczeni ügyészség fogházába.

— **Debreczeni tornászok Aradon.** Az aradi tornaversenyen a debreczeni ev. ref. főgimnázium és az állami főreáliskola tornászaik kitünően megállták helyüket és számos díjat hoznak haza. Délelőtt az egybesereglett ezer tornász ifju megkoszoruzta a vértanuk szobrát, ahol dr. Nagy Zsigmond debreczeni tanár tartott hatalmas lendületű, költőileg szép beszédet.

— **A buza ellensége.** A hasznos növényeknek, melyek az emberiség részére hasznót hajtanak, sok az ellensége, úgy, hogy a gazdának sok bajt okoz, míg végre oda jut, hogy a gaz, gyom s ártalmas rovarok folytonos irtása után, a buza szemet ad. A földművelésügyi miniszter jónak látta a törvényhatóságok figyelmét egy olyan ellenségre, a csikoslábu buza-levégre felhívni, mely őszszel a fiatal vetést megfertőzteti, tavasszal pedig a szalmaszál legfelső részének megtámadásával nagy bajt okoz. A miniszter felhívja a törvényhatóságokat, hogy a küldött népszerű utmutatást az érdekelt gazdaközönséggel való megismertetés, illetve az egyes járásokban való szétosztás végett a legszélesebb körben s legkiterjedtebb módon eszközöljék.

— **A külföldi utlevelek ellenőrzése.** A külföldre kért utlevelek használásánál többször észlelt visszaélések meggátolása czéljából a belügyminiszter legközelebb kelt körrendeletével megparancsoltta, hogy minden egyes utlevél kézbesítése alkalmával az erre megjelölt helyen a tulajdonos aláírja a nevét, ha pedig írni nem tud, az hivatalból jegyeztessék fel. A miniszter ily módon véli a kivándorlók és utazók személyazonosságát hathatósabban ellenőrizhetni.

— **Öngyilkosság a börtönben.** A városházán levő közigazgatási börtönben hétfőre virradó éjjel öngyilkossági kísérletet követett el, egy rab akit előző nap csendőrök hoztak be oda. Csengeri Sándornak hívják, Ordasi Pest.-m. származásu 46 éves feleséges ember, aki ezelőtt őrmester volt; de később elzüllött s valami bűn is terheli a lelkét, amelyért két év óta körözik. Most önként jelentkezett a csendőrségnél, amely ideiglenesen a városházán helyezte el. Csengeri hajnalban egy refolverből mellébelőtt. Hogy került hozzá a refolver, a vizsgálat fogja megállapítani. A kórházba ápolják, ahol még eddig nem lehetett kihallgatni.

— **Jubileumi érmek.** Felhivatnak mind-azok, kik a közös hadsereg valamely csapat-
teste vagy intézete által kiállított német
szövegű kilépti- vagy végelbocsátó levéllel
(abschiea) bírnak, hogy az Ó felsége 50 éves
uralkodói jubileuma alkalmából kiosztandó
érmek nyerhetése végett okmányaikkal együtt
a katonai és illetőségi ügyosztályba Vetéssy
Béla rendőrfogalmazónál f. évi augusztus hó
elsejéig naponként a délelőtti órákban pótló-
lag még jelentkezhetnek-, a katoná, honvéd-,
vagy népfelkelői-könyvvél bírók, az illető
katonai hatóság részéről terjesztetnek fel,
miért is ezeknek jelentkezni nem szükséges.

— **Kik építik a városi bérházat?** A
tanács szombaton tartott rendkívüli ülésé-
ben több munkanemre nézve megállapo-
dott abban, hogy kikre bizassék a Varga-
szin helyén emelendő két emeletes bér-
palota építése. Mi már az árlejtésről azon
nézetünknek adtunk kifejezést, hogy leg-
előnyösebbnek látszik, ha a munka több
vállalkozó között oszlik meg. A mérnöki
hivatal által eszközölt egybevetések ig-
azolták ezt a véleményünket. Mert csak-
ugyan munkanemenként egyes, legelősebb
és megbízható építő iparosok kapják meg
a nagy vállalatot, még pedig tulajdonilag
— ami valóban örvendetes jelenség —
helybeliek. Így a föld-, kőmives-, ács-,
pala- és cserépfedő munkákat Horváth
János és Tóth Bélára, a kőfaragó munkát
Bona Fortunátóra, az asztalos munkát
Harsányi Istvárra, a lakatos munkát
Blaskovics Mihályra, a vasneműek szállí-
tását a Schlik gyárra, az üveges munkát
Karacs Imrénére bízta a tanács A többi
munkák felett máskor határoznak.

— **Érettségi vizsgálatok ideje.** Egyházi el-
nökök és kormány-képviselők a tiszántúli ev.
ref. egyházkerület főgymnasiumaiban az 1897 8.
tanév végén: 1. Debreczen, június 22—28:
Egyházi elnök: D. Erdős József. Korm.-képv.:
Dr. Ballagi Géza. 2. M.-Sziget, június 10—16:
Egyh. elnök: Zsigmond Sándor. Korm.-képv.:
Géresi Kálmán. 3. Hódmező-Vásárhely, június
15—18: Egyh. elnök: Kiss Áron püspök, Ba-
logh Ferenc. Korm.-képv.: Dr. Székely György.
4. Szatmár, június 20—21: Egyh. elnök: Biki
Károly. Korm.-képv.: György Endre. 5. Kis-
újváros, június 15—17: Egyh. elnök: Széll
Kálmán. Korm.-képv.: Dr. Heinrich Gusztáv.
6. Mező-Tur, június 20—21: Egyh. elnök:
Dr. Öreg János. Korm.-képv.: Vámosi Mihály.

— **Életunt keztyűs-tanonecz.** Ornstein
Márton izraelita vallásu keztyű-tanonecz,
ki Kálnai Lipót keztyűsnél volt alkalmaz-
ásban, szombaton d. u. három óra tájban
eötvös-utca (Kakas utca) egyik ismer-
ősének a lakásán a kamarában egy vas-
tag vízfordó kötélre felakasztotta magát
s mire tettét észrevették, már halott volt.
Hogy mi vitte e végzetes lépésre, nem
tudni, mert levelet nem hagyott hátra. A
vizsgálat megejtéséig az illetőt a lakásán
hagyták. Az I-ső kerületi rendőrség fol-
yattja sajnálatos ügyében a vizsgálatot.

— **Adakozás a Petőfi-dalkör zász-
lajára.** Sinay Ida kisasszony gyűjtő ivén
a Petőfi dalkör zászlója alapjára követ-
kezők adakoztak:

Borus Ferenczné 1 frt, N. N. 2 frt,
Papp Józsefné 1 frt, Sinay Anna 50 kr.,
Sinay Sámuelné 1 frt, Szabó Bertalan 50 kr.,
Schön Sándor 50 kr. Dömsödy Ferenczné 50
kr., özv. Vértessy Lajosné 1 frt, Lovassy
Károly 1 frt, Horváth József 1 frt, Möricz
Ferencz 1 frt, Horváth Istvánné 1 frt, Rózsa
Lajos 1 frt, S. J. 2 frt. Kaderász Gyula 50
kr. Sinay Sándor 50 kr., Boros testvérek 1
frt, özv. Liptai Miklósné 2 frt, N. N. 1 frt,
Biczó Gyuláné 1 frt, Mihalovics Gyula 1 frt.

Iklódy János 1 frt, Borus Ilona 1 frt, Bartha
Lászlóné 1 frt, Tóth Lajos 50 kr., Báthy
József 50 kr., Csernák Béla 50 kr., Soltész
Elemér 50 kr., Bogdán Lajos 50 kr., Péntek
Margit 50 kr., Nagy Bálintné 50 kr., P. I. 50
kr., Gönczy Mariska 50 kr. özv. Medgyessy
Sándorné 1 frt együtt 30 frt 50 kr.

— **Az utazó közönség érdekében** tudat-
juk, hogy folyó évi június hó 1-től szept-
ember 15-éig bezárólag, Szepes-Sóstótól
Debreczenig a 4415. sz. vegyes vonat
minden ünnep és vasárnapokon közlekedni
fog. Ezen vonat indul Szepes-Sóstóról
esti 9 órakor és Debreczenbe 9 óra 25
perczkor érkezik.

x **Az egyedül kellemes izü, természetes**
hashajtószer a *Ferencz József* keserűviz.
Hatása enyhe, biztos és minden mellékünet
nélküli, miért is az orvosok különösen ajánl-
ják. Mint rendszeres adag egy boros pohár-
ral, reggel éhgyomorra véve elégséges. Min-
denütt árusítják.

Kirándulás Mezőhegyesre.

— Hajdumegyei gazdák tanulmányútja. —

A hajdumegyei gazdasági egyesület
f. hó 25-én az esteli 10 óra 27 perczkor
induló vonattal indult el a mezőhegyesi
állami ménésbirtokra tanulmányozás cél-
jából. A vármegye területéről 100 tag
lett meghíva, azonban csak 84-en jelen-
tek meg. Vármegyénk tekintélyesebb
gazda közönsége, kedves modoráról ösmert
mindenki által szeretve tisztelt Nemes
Zoltán vármegyei I-ső aljegyző és gazda-
sági egyesületi titkár vezetése mellett
f. hó 26-án reggeli 7 óra 55 perczkor
érkezett meg Mezőhegyesre, hol a mező-
hegyesi ménésbirtok tisztikara és a gaz-
daság vezetői az intéző urak az állomás-
nál várták az egyesület tagjait, reggelizés
után 25 kocsis állott rendelkezésre. A
ménésbirtok és gazdasági intézők
vezetése mellett 2 nap alatt a megállapí-
tott program szerint a ménés birtok
nevezetesebb helyei, ménessei gulyái,
gyárai megtekintettek.

A beszerzett adatok alapján meg-
említeni kívánom itt a következőket.

A ménésparancsnokság élén ez idő
szerint gróf Grimánd d' Orsay Olivér
cs. és kir. alezredes áll. Ezen parancsnok
rendelkezéseire áll 4 I. oszt. százados, 1
II. od. oszt. százados, 3 főhadnagy, 2 had-
nagy, 3 hadapród növendék, 1 számvevő
főhadnagy, 1 I-ső oszt. főállatorvos, 1 ka-
tonai állatorvos, 1 m. kir. állami állator-
vos és 9 gyógykovács. Ezenkívül a szük-
séges altiszti és legénységi létszám u. m.
1 I-ső oszt. számvevő altiszt, 24 őrmester
14 sz. vezető, 25 tizedes, 13 őrzető,
247 ménes katona, 12 tisztiszolga, 33 I-ső
oszt. szekeres, 28 II. od. oszt. szekeres,
111 csikós, 39 lovászfű, 1 napdíjas, 1
bőrfejtő és 1 szabó, kiegészítését képezi a
ménésparancsnokság személyzeti állomá-
nyának 1 katonai lelkész, 1 törzs orvos,
1 m. kir. állami orvos, 1 m. kir. állami
gyógyyszerész, 1 fősebéssz.

A gazdasági ügyek ellátása céljából
az igazgatóság rendelkezésére a következő
személyzet áll:

2 gazd. felügyelő, 4 I-ső oszt. in-
téző, 4 II. od. oszt. intéző, 5 III. ad. oszt.
intéző, 10 I-ső oszt. segéd, 5 II. od. oszt.
segéd, 4 III. ad. oszt. segéd, 4 III. ad. oszt.
segéd, mint állandóan szervezett gazda-
tisztikar, ezenkívül ideiglenesen és időn-
ként változó létszámmal, 4 állami őstön-
díjas és 1 magángyakornok.

Kézművesek és kisegítő személyzet
1 I-ső oszt. mester, 3 lakatos, 27 lakatos
segéd, 11 asztalos, 10 ács, 8 kőmives,
1 könyvnyomdász, 7 kovács mester, 19 ko-
vács legény, 9 bognár mester, 8 bognár
legény, 1 kazánkovács, 1 vasesztergályos,
1 rézműves, 1 bádigos, 2 kádár, 4 szij-
gyártó, 2 nyerges, 11 tanonecz, 1 vonat-

vezető, 1 pályafelügyelő, 1 állomásfel-
ügyelő, 1 szeszraktáros, 1 kéményseprő,
5 molnár, 1 felügyelő, 11 gőzekés szer-
ződményes, 39 napszámos állandóan.

Cselédség: 6 magtáros, 17 béresgazda,
18 csósz, 19 öreg béres, 13 tanyás, 127
tisztis és igás kocsis, 467 szekeres béres,
208 ostoros, 247 bivalybéres, 3 tehenészeti
felügyelő, 34 tehenész, 5 gulyás szám-
adó, 18 gulyás, 14 juhász, 1 kanász
számadó, 16 kondás, 2 éjjeli őr, 5 szak-
társ, 2 iroda szolgál.

A tisztikar és egyéb személyzet
vallás, erkölcsi és nevelésügyi igényeinek
kielégítésére alkalmazásban van a ménés-
birtokon 1 katonai lelkész, mint a m. h.
róm. kath. egyház lelkipásztora, 7 népis-
kolai tanító, 2 tanítónő és 1 óvónő. Az
ág. evang. és ev. ref. vallást követők ré-
szére a pitvarosi ág. ev. hitközség és a
kovácsbányai ev. ref. lelkészek tartanak
istenítiszteletet.

Az uradalomban még 30,106 kat.
hold kiterjedésű 33 kilométer hosszúság-
ban van ipar vasút építve. Van 25 mély
rétegbe furott kut 25—30 méter mélyen.

Állatállomány.

A ménes loállománya	2045 db
Gazdasági loállomány	358 "
Magyar eredeti fajta törzsgujában	
bika és tehén van	839 "
Kuhlandi tehén	632 "
Hízó szarvas marha	1368 "
Igás ökör	2200 "
Sertések	6113 "
Juhok	6412 "
Hízó sertés	2108 "
Gazdasági szeszgyár van	7 "
Gőzmalom	1 "
Sütőház	1 "
Czukorgyár	1 "
Kender gyár	1 "
Egyéb gazdasági épület	720 "
Elevátor	1 "

Gépek és gazdasági eszközök Sack
eke 488, különféle ekék 355, Extipátor és
turkáló eke 127, borona vas 505, henger
2059, egy soros kapáló 40, többsoros ka-
páló 52, buzakapáló 11, töltőgető eke 41,
különféle kocsis 298, Ökørszekér 631,
polyva hordó szekér 33, szeszfordó kocsis 9,
taliga 101, igás szánpa 319, fűkaszály
gép 17, tartalék mozdony 3, Cséplőgép
gőzerőre 29, uti mozdony 1, elevátor 29,
Elektromos lámpa szerelék csépléshez 9,
morzsológép gőzerőre 2, heremag fejtő 3,
rostakonkozó gép 83. Százados mérleg
beépítve 13, hordozható 5, tizedes mérleg
79, Járgány löerőre 33, répavágó 26,
szecekvágó 29, pogácsatoró 2.

Mindezeket azért látom célszerűnek
közölni, hogy a gazdaközönség jelen nem
volt tagjai erről tudomást szerezzenek s
hogy fogalmok legyen arról, hogy ily
óriási kiterjedésű birtokon mennyi állat-
állomány, épület, gazdasági eszközök
vannak.

Végül megemlítem, hogy a gazdaság-
ban ez idő szerint 6000 állandó és rendes
lakos van, márczius 1-től november 1-ig
pedig 6000 tótmunkás van szerződötve,
ezek napszámberé tavaszszal és nyáron a
férfi 50—60 kr., a nő 30—30 kr. ezen-
kívül teljes ellátás, a napszámberéből csak
annyit kapnak ki, a mi a legszüksége-
sebbre kell, a többi pénzt november 1-én
amidőn hazautaznak a tótmunkások, ille-
tőségi helyökre postán küldetik el, nehogy
utközben leigják magokat és a pénzt el-
veszítsék. Egy 2—3 tagu család nov. 1-én
200—300 frt készpénzt kap, melyből télen
által tisztességesen megélhet.

Hogy ezen kirándulás minden egyes
jelen volt tagra nézve rendkívül nagy
hatással volt azt tagadni nem lehet, az
egyesületi tagok bő tapasztalatokkal és
ismeretekkel tértek haza.

A megyei gazdasági egyesület azon
intézkedése, hogy tagjait ily kirándulásban

részesítette 2-szeresen megtermi a magyümölcsét, részben a szerzett tapasztalatok által, részben a tagok tömeges belépése által.

A gazdasági egyesület tagjai nem szüntek meg számtalanszor kifejezést adni annak, hogy ha az egyesületnek oly kitűnő, és minduntalan az egyesület érdekeit szíven hordó elnöke nem volna mint Ngs. Rásó Gyula kir. tanácsos alispán ur, — ki minduntalan azon van, hogy az egyesület felvirágoztassa, annak tagjait kellemes meglepetésekben, kirándulásokban részesítse — nem lenne gazdasági egyesület életképes.

Az egyesület jelenvolt tagjai nevében is halás köszönetemet fejezem ki a mindnyájunk által szeretve tisztelt elnökünknek ezen intézkedéseért, kívánom, hogy kedves elnökünket, annak fáradhatatlan titkárát a mi örömeinkre és boldogításunkra a jó Isten az emberi élet legvégsőbb határáig éltesse. Igazán elmondhatom ezen kirándulás alkalmával mindannyian sokat tanultunk és tapasztaltunk.

Kívánatos, hogy ezen áldásosan működő gazdasági egyesület mindenki által pártoltassék, a csekély áldozatért a tagok bőven vannak kárpótolva.

A szezon.

Ilyen a városi nép!

Mikor a kalendárium óramutatója erősen közeledik az esztendő dereka felé, — egyszerre csak megfordul az eszejárása. Nem a kalendárium óramutatójának, sem az esztendő derekának, hanem a városi népnek.

Teszem, vegyük például Debreczent, Debreczen, melynek, mint Kerekes Andrásnak nem volt párja ezideig, kezd veszíteni ilyen tájt az értékéből. Hogy szólják-szapulják uton-utfélen.

- A levegője Förtelmes.
- A lakások kiállhatatlanok.
- A vízvezeték nem elégíti ki az igényeket.

- Az utcza poros.
- Az emberek tullegheszségesek.
- A fagyalt tulhideg.
- Az éneklő madarakat elcsipik a gyerekek.

— Ellenben a macskák még mindig szabadon mászkálnak és nyávognak a háztetőkön.

— Milyen más a falu, Istenem, és milyen más.

- Örök csend, örök nyugalom.
- És sok aludtfej.
- Békés emberek.

— Erdő, mező rév. Az erdőben fák, a mezőkön és réteken füvek és virágok.

- Menjünk hát falura!
- Menjünk!

És mennek. A téli kényelmes lakások egyszerre néptelenekké válnak. — Takaros szobaciczák nem rázzák ki korra reggel a förlő rongyokat az ablakon, hogy méltó büntetésüket ezen cselekedetük miatt a rendőrségnél megbüntessék. A kapukat nem csukják be még sörakor a házmesterek, ilyenkor a kapuzárak is nyaralnak.

És egyre-másra ritkul a városi publikum. Ha ilyenkor rendelnek el az adóösszeírást, bizony a lajstromnak fele része is üresen maradna.

De azért csak elvegetál valahogyan a város is. Nem bántja a sor, hogy kiröpültek az ereszből a fecskék, — majd visszatérnek megint.

Ahogy aztán csendesesen behajlunk az őszbe, ott a messze idegenbe nyaraló városiak ajkán ismét felhangzik a panasz:

- Hiába, a falu mégis csak falu.
- Ez az örökös csend megöli az idegeinket.

— Meg elrontja a gyomrot.
— Erdőben kiszárad a fa, réten mezőn elhervad a virág.

— De azért a kanász förtelmesen elkezd túlkölni.

— Jaj, jaj, — a kocsisok meg az ostorral pattogatnak.

— Liba gágog, kakas kukorékol.

— Még sincs párja a városnak!

— Menjünk hát vissza a városba.

És visszajönnek a városba.

— Ilyen az ember, maga-magát áltatja mindig.

Porszemek.

A rózsza a fájdalom jelképe, mert Vé-nusz vérével van megfestve.

*

A szerelem nem öregszik meg; mint gyermek hal el.

*

Az erény olyan, mint a szépség: nem tudja hol kezdődik s hol végződik.

*

A szerelem Éva nevetése és egyszersmind Magdolna első könyve.

*

Ki másnak butaságán mérgeződik, az nem ismeri a magát.

*

Jó gondolatok s rossz emlékezőtehetség gyakran a legközelebbi szomszédok.

*

Mi magunk magunkat annyiszor megcsaljuk, hogy már nem is vesszük észre, ha más csal meg bennünket.

CSARNOK.

Föltámadás.

Regény.

12.

— Irta: Uriel. —

(Folytatás.)

VII.

Reggel van.

Zsiga doktor hallgatózik az ajtónál. Abay és Bendey az életről beszélnek. Örömeiről és boldogságról. Kedves viszonyokról és kötelességeiről, melyek őket százféle fonállal kötik a drága anyaföldhöz. Szinte pajzán beszéd ez itt, mely olyan különösen hangzik a kórház fátyolosan sötét világában. Rettenetes a kórház is, de mennyivel rettenetesebb a sir. Abay, a beteg ember tartózkodó, félénk hangján mondja:

— Érzem a halál izét most is. Hiszen rám támaszkodott már. Itt gubbaszkodott mellem s fagyos tekintetét beszúrta szemembe, mely azóta meg van törve. Félig meg voltam halva s láthatatlan szellemek kergetőztek összedarabolt lelkemben.

— El kell altatni az ilyen emlékeket, — szól Bendey.

— De hiszen és kerülöm az álmat. Nem szeretem az éjszakát. Ébren akarok lenni mindig és világosság után vágyom.

A két barát csillapítja, nyugtatja egymást. Megnézik egymás sebeit, böles pillantásokat váltanak s megjegyzéseket fűznek a tapasztalt tünetekhez. Valóságos élettani és sebészeti értekezést mondanak; beszélnek a szervezet alkotásáról, a csontberendezésről, a véredény-rendszerről, az emberi test egyes alkatrészeiről s legtöbbit arról, a mihez legkevésbé értenek: a vér elméletéről és azon tünetekről, melyek folytán a csont-üszkösödés felismerhető.

— Hahaha! — hangzik odakünn Zsiga doktor jóízű kacagása, a ki neve-

téstől ránczolt arczezal s könyes szemmel ugrik a szobába, mire szétrebbenek a barátok.

— Ah, te leleskel, — pattant föl Bendey alig palástolható haraggal. Az ő lovagias érzülete még itt a kórházban sem tűri az ildomtalanítást. Odakünn az életben a gentlemennek becsületbeli kérdést csinálnak az ilyesféle hecezből. Leskelődni?!

A fiatal orvos nem jött zavarba s fontoskodó képet vág:

— Hja, az orvosra néha kellemetlen kötelességeket ró hivatása. Hahaha! Kénytelen vagyok a szemetekbe kaczagni. Genyedés és csontüszkösödés a vessző-paripátok, mikor antiszeptikus gyógymódunk mellett olyan pompásan heged a seb. Férfiak vagytok ti?

Bendey türelmetlenül mozgatja vállát. Micsoda beszéd az: azt kérdezni tőle, hogy férfi-e? Ó tőle! A kinek tizenegy párja volt.

Engesztelő hangon szól Abay:

— Te doktor vagy, de nagy beteg nem voltál soha.

— Ej, én nem lennék hypochondrius. Ha Elle tudná milyen gyöngé vagy. . . . Persze restelnéd, Pedig elfecsegem neki, ha megismertetsz vele. Félsz a haláltól, pedig most nincs rá okod. Szerelmedre gondolsz unos-untalan, ez gyöngeség is!

Abay kényelmetlenül kezdi magát érezni. Hiszen ez a tacsó kilesi szíve szent érzéseit, lelke büszke gondolatait; kilesi és kifecsegi. Előtte a szerelem nem játék, maga sem tudná hirtelen megmagyarázni, micsoda. Ha megkérdeznék tőle, ezzel az egyszóval felelné rá: minden. Egyszóval minden s akár milyen soká fontolná is a dolgot, nem tudna egyebet mondani. Ezen a thémán nem hagyja sokáig elmélkedni Zsiga doktor, a ki folyton talál újabb fecsegesre való tárgyat.

— Uraim, barátaim! Komoly közlendőm van veletek. Akartok-e valami nagyszerű komédiát látni?

— Mi legyen az? — kérdezi Bendey Pál, a ki egyre arról panaszkodott, ha az unalom valakit meggyilkol, az okvetlenül ő lesz senki más.

(Folyt. köv.)

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal

Köszénkátrányt

legjobb minőségben,

zsindey- és deszka-tetők, továbbá szőlőkarók behuzására,

mely által azok tartóssága kétszeres hosszabb, továbbá ozulapok, melyek a földbe ásatnak, kerítések s gazdasági eszközök befestésére, hor-dókban a 50, egész 250 súlytartalommal, továbbá saját gyártmányu

coaksot

(pirszén) kovácsok és lakatosok részére ajánlja jutányos ár mellett:

Légszuszgyár igazgatósága Debreczenben.

MIHALOVITS-féle
Harmat-Crème

Arcszépítő kenőcs.

- A Harmat-Crème a legjobb arcszépítő s kézbőr-
ápoló kenőcs, mely üdév, puhává, fehérré
teszi az arcz bőrt.
A Harmat-Crème sem ólmot, sem higanyt nem
tartalmaz s teljesen ártalmatlan hatású.
A Harmat-Crème nappal is használható, miután
nem zsiroz s a poudert jól állja.
A Harmat Crème nem teszi fényessé az arczot
s fehéríti a bőrt.
A Harmat-Crème kiváló jó hatású mindennemű
bőrbajoknál; pattanások s mitesszerek (bőr-
atkák) elmulasztására, napégette s szélkifujta
arcznál, s kéznél.
A Harmat-Crème teljesen zsirtalan, habszerű, jóillatu
arczenőcs egy tégelyének ára egy korona.
A Harmat Szappan, mely a Crème hatását fokozza,
darabonként 35 kr.
Főraktár a készítő MIHALOVITS I. gyógy-
szerésznél Debreczenben.

526-10-3

4690.
1898.

Árverési hirdetmény.

Debreczen szab. kir. város tanácsa által ezennel közhírré tétetik, hogy a város tulajdonát képező következő ingatlanok u. m.:

1. a „Csicsogó csapszék“ a mézszárszékkel együtt 1899. évi január 1-től 1901. évi december 31-ig terjedő 3 évre;

2. a „Bégány“ czapszék az 1899. évi január hó 1-től 1901. december hó 31-ig terjedő 3 évre;

3. a „Cserepes“ csapszék az 1899. év január 1-től 1901. évi december 31-ig terjedő 3 évre;

4. a honvéd lovassági laktanya mellett levő „Spitzer“-féle sábornak Löwi Bernát által birt része az 1899. év január 1-től az 1901. évi december 31-ig terjedő 3 évre; a folyó 1898. év június hó 22. napján d. e. 9 órakor a városháza kistermében másodizben megtartandó nyilvános árverésen bérbe adatni fognak.

Az árverési feltételek a városi számvevőség hivatalos helyiségében d. e. 9-12-ig, d. u. 3-5-ig megtekinthetők.

Árverezni szándékozók a kiáltási ár 10%-a készpénzben bántpénzül az árverelő bizottság kezéhez letenni kötelesek.

Debreczen, 1898. május hó 9.

A városi tanács.

528-3-2

A munkácsi uradalom ásványvizei
a MILLENNIUMI KIÁLLÍTÁS egészségügyi csoportjában kiállítva.
Diszoklevéllel lettek kitüntetve.

Schönborn-Bucheim Ervin gróf
Munkács-Szentmiklósi uradalmából

SZOLYVAI és POLENAI

égyéves savanyúvíz, kitűnő üdítő ital. Orvosi tekintélyek által elismert kiváló hatású gyógyvizek. Különösen ajánlva gyomorhajknál, fejfájás, szédülés és vesebajknál; vizeleti szervek bántalmánál, epekő és aranyeres megbetegedéseknél. **Köszvény elleni különlegesség.**

LUHIERZSÉBET.

rendkívüli kellemes ízénél fogva főleg borral vegyítve a betegnek élvezetes, kellemes üdítő italt képez.

Tulságos gyomorsav képződésnél, idült gyomorhurut és étvágytalanság, torok, gége és hörgők idült hurutos bántalmánál ellen feltűnő sikerrel lesz alkalmazva.

Főraktár:

CSANAK JÓZSEFNÉL,

Debreczenben.

Továbbá kapható minden fűszerüzletben és vendéglőben. 519

Csokonai nyomda és kiadó-részvénytársaság Debreczen Halpiacz.

Ügyvédi és ev. ref. egyházi nyomtatványok
következő olcsó árszámítás mellett kaphatók:

Nyomat- ványszám	Alak	25 db	100 db	Nyomat- ványszám	Alak	25 db	100 db
		krajczár				krajczár	
1	Adóslevél	0 1/4	iv	25	Törlési nyilatkozat	0 1/2	iv
2	Téritvény	0 1/2	"	26	Költségjegyzék (fe- hér irodai papir)	0 1/2	"
3	Záloglási és becs- lési jegyzőkönyv	0 1/4	"	27	Kötelezvény I.	0 1/2	"
4a)	Árverési jegyző- könyv (külv.)	0 1/4	"	28	II.	0 1/2	"
4b)	Árverési jegyző- könyv (belv.)	0 1/4	"	29	Nyugta	0 1/2	"
5	Hirdetés elsőbbségi jog érvényesíthe- tése véggett	0 1/2	"	30	Adóslevél	0 1/4	"
6	Biztosítási végre- hajtási kérvény	0 1/4	"	31	Tanukihallgatási időzés	0 1/4	"
7a)	Tárgyalási jegyző- könyv	0 1/4	"	32	Idézés	0 1/4	"
7b)	Tárgyalási jegyző- könyv (közégbi- rósi)	0 1/4	"	33	Szöbéli végrehaj- tási kérvény	0 1/2	"
8	Igénykereset, tulaj- donjogi	0 1/4	"	34	Árverést elrendelő végzés	0 1/2	"
9	Sommás váltókere- set	0 1/4	"	35	Végzés végrehaj- tás tárgyában	0 1/2	"
10	Sommás kereset (végzéssel)	0 1/4	"	36	Hirdetmény	0 1/2	"
11	Meghatalmazás	0 1/2	"	37	Marasztaló ítélet	0 1/2	"
12	Csődkereset	0 1/2	"	38	Jegyzőkönyv mező- rendőri kihágásról	0 1/4	"
13	Váltó-óvás (fehér irodai papiron)	0 1/4	"	39	Biztosítási jegyző- könyv	0 1/4	"
14	Árverési hirdetés	0 1/2	"	40	Kereset-levél	0 1/4	"
15a)	Adásvevési szerző- dés	0 1/4	"	41	Kielégítési végre- hajtási jegyzők.	0 1/4	"
15b)	Adásvevési szerző- dés	0 1/4	"	42	Megkeresés idegen közs. bir. végreh.	0 1/2	"
16a)	Csere-szerződés	0 1/4	"	43	Panasz-jegyzőkönyv	0 1/4	"
16b)	Csere-szerződés	0 1/4	"	44	Tanu kihallgatási jegyzőkönyv	0 1/4	"
17	Rendelvény	0 1/2	"	45	Jegyzék a pénzbir- ságról	4 1/4	"
18	Árverést kitűző végzés	0 1/2	"	46	Mutató-könyv	4 1/4	"
19	Kézbisítési iv	0 1/4	"	47	Határidő-napló	4 1/4	"
20	Végrehajtási kér- vény	0 1/4	"	48	Panasz-könyv	8 1/4	"
21	Hivatalos jelentés	0 1/4	"				
22a)	Árverési hirdetmény	0 1/2	"				
22b)	Árverési hirdetmény	0 1/4	"				
23	Tulajdonjog bekebe- lezése	0 1/4	"				
24	Zálogjog törl. be- keb. iránti kérv.	0 1/4	"				

Ev. ref. egyházi nyomtatványok.

Egyházi adókönyv	100 iv	3.00
Gondnoki Napló bevétel D/a.m.	"	1.50
kiadás D/b.m.	"	1.50
Pénzbeli számadás E/a. minta	"	1.50
Terménybeli számadás	"	1.50
Adókönyv c/minta	"	1.50
Egyházi adó-iv	100 drb	0.50
Ésketési igazolvány	"	0.35
Keresztelési jegy	"	0.40

Raktáron nem lévő nyomtatványokat hasonló olcsó árban készítünk el.